

Struga resnice teče ob bregovih zmot

miva je »skrb« in bojazen na nekaterih šolah, da bi utegnili dijaki nekatere predavatelje narobe (?) razumeti...

ali kako je delovala MK ZKS Ljubljana v preteklem mandatnem obdobju

OBDOBJE drugega mandata mestne konference ZMS v Ljubljani, obdobje, ki se je zaključilo ob koncu marca, so mladi Ljubljanci v svojem poročilu poimenovali z obdobjem »ponovnega oživljanja Zveze mladine v Ljubljani«. To je nedvomno res, saj so ob mnogih težavah, nemalokrat subjektivnega izvora le dosegli pozitivne rezultate in to na skorajda vseh področjih svojega delovanja. Seveda je ostalo tudi še precej odprtih vprašanj, ki jim bo moralo novo vodstvo ZMS v Ljubljani posvetiti vso pozornost in v reševanje le-teh vtakati vso svojo mlado in negnano moč.

Vsekakor se bo potrebno v prihodnje bolj poglobljati v posamezne akcije in mnogo manj razmišljati o pristojnostih MK ZMS in občinskih organizacij. Če so bile še pred letom dni, v začetku delovanja občinske organizacije ZMS, ki so bile na novo ustanovljene, še »nebogljene«, danes ni več tako: občine so se pri svojem delu že našle in s tem jasno razmejile pristojnosti med mestno organizacijo mladine in njimi.

TEŽKI ZAČETKI

Če bi hoteli razumeti tisto, kar se je v ZM v Ljubljani dogajalo, če bi hoteli objektivno razčleniti uspehe in neuspehe, potem bi se morali povrniti v obdobje od junija do oktobra 1971. leta. To je bil čas, ko je volilna konferenca, ki je propadla in pripeljala mladinsko organizacijo v »agonijo umirajočega«, sprožila tudi mnoga odprta, načelna in konkretna vprašanja o delovanju ZM v Ljubljani.

Da bi stvari le nekako pričeli urejati in jih spravili v normalen tok, so na prvi seji novega sklica člani MK ZMS Ljubljana izvolili iniciativni odbor in mu zaupali nalogo pripraviti programska izhodišča za mandatno obdobje 1971—73, pravila in poslovnik mestne organizacije ZMS. V iniciativnem odboru so se zbrali vsi kandidati za člane predsedstva MK novega sklica, člani prejšnjega predsedstva, k sodelovanju pa so bili vabljeni tudi vsi zainteresirani člani MK.

Iniciativni odbor je poleg prej omenjenih nalog dobil tudi nalogo, da izvede ponovni postopek evidentiranja in kandidiranja za izvršilne organe konference. Iniciativni odbor, ki se je v svojem mandatu sestel šestkrat, je svoje delo dobro opravil, tako da se je MK ZMS ob koncu oktobra konstituirala. Res je, da so ostala nekatera vprašanja še odprta, toda delo je pričelo potekati normalno.

Predsedstvo MK ZMS se je do konca mandata sestalo 15-krat in se v tem času pogovarjalo o mnogih pomembnih stvareh in sprejelo mnoge sklepe. Problematika je bila široka in razvejana, od vloge ZM v konceptu SLO s pogledom na vlogo in nalogo MK ZMS, prek mladinskih delovnih brigad, problematike dijaških domov, kulturne akcije, idejnega usposabljanja in izobraževanja mladih, III. konference ZKJ, nalog ZMS, ki izhajajo iz pisma tovariša Tita do družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike na območju ljubljanskih občin itd.

PREDVSEM KULTURA

Pomembno področje dela komisije za idejnopolitično delo in kulturo pri predsedstvu MK ZMS je predstavljala aktivnost v sferi kulture. Široko zasnovana kulturna akcija in njena uspešna realizacija pomenita izreden uspeh komisije. Vsa sredstva javnega obveščanja so o tej akciji najširše poročala, ugotovitev ljubljanske mladine, da dejavnost na področju kulture še nikoli doslej ni imela takšnega odziva, pa je povsem umestna.

Pomembna akcija, v kateri se je mladina Ljubljane nedvomno afirmirala, je bil tudi

IV. mladinski kulturni teden. S pripravami nanj so pričeli dokaj pozno, predvsem zaradi kadrovske situacije na ljubljanskem festivalu, nepojasnjenih momentov pri financiranju mladinskega tedna in težav ob proračunih kulturne skupnosti Ljubljana in kulturne skupnosti Slovenije. Za predstave v mladinskem kulturnem tednu je pomembno in značilno, da so bile dobro obiskane, če so bile novitete ali vsaj dela, »ki so doživela premiero v drugi polovici abonmajskega obdobja, vnaprej pa bi se kazalo izogibati predvsem takih, ki z uprizoritvijo v mladinskem kulturnem tednu doživljajo svoj labodji spev«, ugotavljajo tudi sami organizatorji kulturnega tedna.

»MARX« ŠE NI »MARX«!

Mestni center marksističnih krožkov, ki je v svoj program dela uvrstil tudi redni mesečni sestanek vodij krožkov, več pol-dnevni seminarjev, sestavljanje delovnih

programov za posamezne krožke itd., programa v celoti ni realiziral. Predvsem ni uspel organizirati sestanka mentorjev marksističnih krožkov, prav tako tudi ni uspela povezava študentov ustreznih fakultet z MC MK, enako neuspešen pa je bil tudi poskus ustanovitve marksističnih skupin v mladinskih klubih.

Analiza ankete, ki jo je izvedel center in ki je pokazala smernice za delo v prihodnjem šolskem letu, kaže, da so marksistični krožki ponekod le nekakšni debatni klubi ali pa zgolj dopolnjevanje pouka. Od dosedaj registriranih krožkov ni takega, ki bi bil res študijsko usmerjen, torej »Marx« še ni »Marx«! Kaže, da dijaki, ki se globlje ukvarjajo z marksizmom, preraščajo okvire povprečnega krožka.

Propadel je tudi poskus, da bi člane marksističnih krožkov spodbudili k večjemu angažiranju v širšem družbenem smislu in na področju šolske samouprave. Zanimivo je tudi to, kar omenja sam center, da se je mentor večkrat pokazal kot znanilec kritičnega dela, pa čeprav v večini primerov prav on organizira in »povzročuje« krožek. Zani-

BRIGADE POSTAJAJO NEZANIMIVE?

Lani so se mladi Ljubljanci lahko udeležili treh mladinskih delovnih akcij, in sicer kadrovske brigade v Planici, zvezne akcije na Moravi in solidarnostne brigade v Ravnah na Koroškem. Kljub agitaciji, ki jo je komisija za mladinske delovne brigade pri MK ZMS izvedla za tradicionalno zvezno akcijo Sava 72 v Zagrebu, pa se te akcije zaradi »pomanjkanja mladine« (?) Ljubljanci lani niso udeležili. Vzrokov za to je nedvomno več: eden, vsekakor izredno pomemben, je nenehno zviševanje osebnega standarda, ki povzroča, da postajajo brigade nezanimive. Mladi se, zdi se, tudi raje odpravljajo delat v kampe v ZDA za borih 100 dolarjev za tri mesece, kot pa da bi sodelovali na domačih akcijah. To sami opravičujejo s tem, da jim obisk v ZDA pomaga pri izpopolnjevanju jezika, obenem pa si širijo tudi obzorje. Nekaj od tega bo nedvomno držalo, toda odgovorni bi morali o takšnih potezah tujih organizatorjev razmišljati tudi na ideološki osnovi. Po drugi strani je, zdi se, zavest ljubljanske mladine na mnogo nižji ravni kot v sosednjih republikah, medtem ko so Zagrebčani, npr. letos sposobni poslati na

razne akcije v domovini celo 20 (!) brigad, bo imela Ljubljana, glede na izkušnje iz prejšnjih let, probleme z eno samo ali kvečjemu z dvema!

Po drugi strani je tudi res, da se koncept akcij v skoraj 30 letih ni nič (skorajda) spremenil. Poleg tega o kakšnih bistveno boljših pogojih dela tudi ne moremo govoriti. Vse to so stvari, o katerih bi veljalo vnaprej še veliko razmišljati, seveda pa ne samo v krogu mladih, temveč tudi kje drugje.

Še mnogo je stvari, ki bi jih lahko o delu ljubljanske mladine zapisali, tako s področja dela komisije za politični sistem in komisije za družbenoekonomske odnose, pa o tem drugič. Za preteklo mandatno obdobje lahko vendarle ugotovimo, da je bilo vsem težavam navkljub uspešno.

Slavko DRLJE